

отъ кои-то монаси-ти и монахыни-ты ся распратили по Русскы-ты монастыри на покаяніе, а другы-ти ся върнѣли пакъ на мѣста-та си, дѣто живѣли испрѣди, или гы поселили въ Ингерманландіѣ. Черковѣ-тѣ си тѣ съ дозволеніе-то на полковника развалили и на-вързали на плута, па ѡж пустнѣли въ Р. Сожѣ, за да ѡж закарать, като сватынѣ въ Стародѣбѣ. Нѣ буря-та имъ раскъсала плуты-ты; дѣбѣ-тѣ потнѣжѣлъ, а останкы-ты ѡ изгорило и истребило молніе.

— При това подиръ пять години пакъ ся направило като на-прѣдъ на Вѣтѣ черкова и скытове, отъ кои-то зѣли да излизать и денѣ, и ноцѣ по пѣтища-та разбойници. Императрица Елисавета, императоръ Петъръ III-ій и Екатерина II-а нѣсамо имъ показвала прошкѣ, нѣ имъ посочили и мѣсто тамъ, дѣто обычатъ да ся по-селятъ. Нѣ тѣ гы не слушали, затова сега пѣкъ генералъ Масловъ (1764 г.) заградилъ острова съ пѣлкове-ты си, и извадилъ отъ тамъ 20 хыляды душъ бѣжянци, та гы испратилъ въ Сибирь, и Вѣтка вече паднѣла съвсѣмъ.

Съ нейно-то паденіе зѣлъ да ся въздига пѣкъ Стародѣбѣ, кой-то былъ 80 верста надалѣкъ отъ неѣ, и отъ кога-то ся бѣ-ше теглилъ изъ него священникъ-тѣ Косма (1682 г.), напѣлнили го нови бѣжянци, кои-то ползувани тамъ отъ непроходимость-тѣ на околны-ты лѣсове, си живѣли безопасно, та населили до 17 села. Тѣхни-ти жители въ нахлуваніе-то на Карла XII-ый у Мало-Россіѣ избили нѣколко стотини Швеци, и мнозина другы плѣнили, па гы завели на Русскыя царъ. Петъръ I-ый много ся задоволилъ отъ това, та гы простилъ сичкы-ты, подарилъ имъ нѣкаквы си данѣци, и имъ оставилъ земы-ты, на кои-то самоволно ся поселили, да гы прѣдавать и на потомство-то си. Въ отношеніе камъ вѣрѣ-тѣ си тѣ до тогава были въ много жѣлостно положеніе, сегысь-тогысь само отивалъ при тѣхъ нѣкой священникъ или монахъ отъ Вѣтѣ, за да имъ священнодѣйствува, а обыкновенно имъ слу-жили въ това, както завърняли, нѣкои изпомежду старци-ты имъ. Тѣ нѣмали нити молитвенъ домъ, нити постоянны пастыри. Пръ-вый — извѣстенъ по имя-то си священникъ тамъ ся появилъ не по-напрѣдъ отъ 1740 годинѣ, — той е священникъ Патрицій, кой-то былъ твърдѣ много хытъръ, лицемѣрецъ и пронырливъ чело-вѣкъ. Той слѣдвалъ по диаконово-то ученіе и въ цѣлѣ диаконов-щинѣ ималъ такѣѣзи власть и славѣ, какѣѣ-то нити на прѣдъ, нити слѣдъ него е ималъ другы нѣкой. Сичкы-ты нейны работы въ продълженіе на много години зависѣли все отъ негово-то рѣшеніе. Нѣ той былъ и толкози самолюбивъ и своекорыстенъ, щото въ